LA MAJORDONA DE SANT NARCÍS, UN PERSONATGE DE LLEGENDA

"La majordoma era una tia-àvia d'Afra, que va acompanyar el sant Bisbe quan va venir a residir a Girona. Es tractava d'una dona que, encara que tenia més de cent anys, tenia un aspecte ufanós, amb una pell tan tendra que semblava de flor de mató. Era immensament grassa, ostentosament presumida i una xafardera impenitent, amb dots de remeiera i de cuinera, que dominava les ciències dels astres i de les plantes."

Carles Vivó
Autor de Llegendes i misteris de Girona

UNA SERVENTA DE LLEGENDA

La majordona de Sant Narcís és la protagonista d'una llegenda apòcrifa creada pel poeta gironí Josep Tarrés. Segons explica la llegenda, la centenària serventa s'encarregava de fer les feines de Sant Narcís i l'acollí a la seva casa del Pou Rodó, quan aquest arribà a Girona després de la seva estada a Augusta. La dona tenia una presència ofenosa. Era molt grassa i no passava desapercebuda quan sortia a feinejar pels carrers de la ciutat. La vistosa majordoma feia els encàrrecs pel seu senyor amb uns criats que l'acompanyaven tot transportant una cadira especial perquè ella pogués anar descansant durant el recorregut. Es guarnia amb vestits llampants, de colors vius, i deixava sonar els

esquellerincs que es cosia a les vores de les faldilles. Perquè tothom la reconegués, la presumida serventa passejava amb grans barrets al cap i lluïa el seu aspecte jove i la seva pell tendra.

CUINERA, REMEIERA I XAFARDERA

L'oca amb peres, la sopa de menta, les pomes farcides i la botifarra de sang són receptes que s'atribueixen a la majordona de Sant Narcís. La serventa del bisbe Narcís també era una bona remeiera. Coneixia les propietats de les plantes i les utilitzava per elaborar preparats. També s'interessava per les ciència dels astres i tenia poders per fer encanteris. La llegenda explica que la majordoma era una dona de bon cor, però tenia un gran defecte: era molt xafardera i esbombava arreu les seves xafarderies.

EL CÀSTIG DE SANT NARCÍS

Un dia la serventa gironina va escampar una xafarderia de Sant Narcís que va fer enfadar molt el bisbe. La reacció del sant no es va fer esperar i, quan aquest se'n va assabentar, va retirar tots els poders a la majordoma i la va convertir en una pobra dona desvalguda que vagava pels carrers de la ciutat desconcertada mentre la gent li tirava al damunt les restes de menjar.

AJUDANT ELS DESAFAVORITS

Sense poders, la majordoma de Sant Narcís va seguir sense rumb fins que va tenir una visió. Va predir la mort de Sant Narcís i Sant Feliu, víctimes del martiri per la seva fe. Ben aviat, els seus tristos pressentiments es van complir i la majordoma va tornar a recuperar la seva dignitat. A partir d'aleshores es va dedicar a fer penitència i amb molta humilitat va tenir cura dels malalts i dels desvalguts, fins el dia que va morir.

PESAVA COM UN OCELLET

Conta la llegenda que quan la majordoma va sentir que se li acabava la vida va fer encendre un gran foc davant de la catedral de Girona i va posar una parola gegant per cuinar una sopa de menta i oferir-la als pobres i als necessitats. El dia que va morir, molts gironins la van trobar a faltar i els que la van enterrar comprovaren amb sorpresa que aquella serventa tan grassa pesava com un pardalet.

Saber-ne més...

Llegendes i misteris de Girona. Girona: Quaderns de la Revista de Girona, núm. 24 (sèrie Monografies Locals; 13). Diputació de Girona i Caixa de Girona, 1989.
42 Històries màgiques "Llegendes de Girona". Fundació 60

Agraïments: Hotel Llegendes de Girona. www.llegendeshotel.com

LA MAJORDOMA DE PEDRA

El 12 de maig de 1973 es va col·locar a Girona una escultura dedicada a la majordoma de Sant Narcís al carrer de Ferran el Catòlic, just al principi del passeig Arqueològic, sota la torre Cornèlia i davant dels Banys Àrabs. L'escultura, de pedra de Girona, és obra de l'artista Josep Bosch, conegut com Piculives. El voluminós cos de la majordoma, amb una gran panxa i ales, sosté el Llibre dels misteris de Girona entre les mans. En una placa commemorativa col·locada el 29 d'octubre de 1999, just al costat de l'escultura es llegeix: "PICULIVES (1935-1998) LA MAJORDOMA DE SANT NARCÍS. ESCULTURA OFRENA DE L'AUTOR A AMICS DE GIRONA ANTIGA I ARQUEOLÒGICA DE GIRONA. 12 - MAIG - 1973"